

ביאור בדרכ אפשר

ואחד מישראל, גם בהמון עם ואנשימים פשוטים שאינם
שייכים כלל לאחבותה, לעוזר ולהמשיך מלמעלה
למטה הגלוי היותר נעללה שגמיש במצח וגיל וק עלי-ידי
האהבה רبه ד"בכל מארך", הינו, גם אלה שלענעתה
במצבם כעה איןם שיבכים
שתהיה אצל התגלות
האהבה רبه ד"בכל מארך"
שברוך כלל היא התנה החרחי
להתגולות האורה בלי גבוי, מבל-
מקום יוכלו גם הם להמשיך
את הגלוי מלמעלה שגמיש
על-ידי האהבה רبه ד"בכל
מארך", והוא על-ידי קיום
מצאות אכילת מצה בנטמיות
וهو המעלת הנדרלה של מצאות אכילת
מצה, שעילידה יש את היכולת
להמשיך האורה ויגלו מאור-אניסוף
הבליגובל על-ידי פעולה גשנית של
אכילה.
ועל-דריך זה בספירת העומר,
שם היא מגודה שקיומה
בפועל ממש, בידור בפה,
של-יריה ממשיכים את
הgaloy מלמעלה שגמיש עלי-
ידי האהבה ד"בכל לבך",
ואר היכולת זו נתונה לכל אחד ואחד
גם אלה שעדרין לא הגיעו
להתגלוות האהבה בלבד גם הם
משיכים או רעה ביתורה. ועוד
זאת, לפולחה הנשנית של קיום
מצאות אלו יש תרונו נוספת של-יריה
קיים מצאות מעשיות מצה
בספירת העומר, נתן כח ועוז
לפקים מצאות אלה לבא לאחרו
מכאן להתגלוות האהבה בלבד,
הן האהבה ד"בכל לבך"
בשני יציר עלי-ידי מצאות
בספירת העומר שתוכנה הוא בירור
הנפש הבהמתה, והן האהבה
ד"בכל מארך" למליה מדירה
הגבוה עלי-ידי מצאות אכילת
מצה שנענינה הוא ביטול המציאות
לגמר.

ביאור בדרכ אפשר

וממשיכים הארה מלמעלה למטה מבחן בלי-גבול שלמעלה.
ומצד זה מצד עניין הביטול והיציאה מהכלים יש עלי במאחה (עם
היוותה בחינת אתפפיא בלבד ולא אחתה-פפיא, מצד בו עדין יש ניתנת
מקום להיפך הטוב) לגבוי ספירת העומר שהוא עניין דאתה-פפיא
של הרע לטוב, והיתרון הוא על-
דרך מה שמתבאר לעיל ¹ וממשיכים מבחינת בלי-גבול שלמעלה. ומצד
במעלה בעלי-תשובה שהיה ² זה יש עלי במאחה (עם היוותה בחינת אתפפיא
וחוקים והתקרבי, שעצורתם היא ³ בלבד) לגבי ספרית העוצר שהוא עניין
דאתפפיא, על-דרך מה שנתבאר לעיל במעלת ⁴ (בטול ואתה-פפיא), וכאמור יש
בעלי-תשובה, שעצורתם היא באופן של יציאה ⁵ בכך תנועה של בליגובל, יצאה
מהכלים והגבולו, לנבי צדיקים ⁶ ממציאותם (בטול ואתה-פפיא), לגבי צדיקים
גמורים, שאף שעצורתם היא "בכל לבך"⁷ בכל לבך" בשני יציר (אתה-פפיא שבמאח
(אתה-פפיא ⁸ ⁹ היא בהגבלת הכלים. אמנם, פקלית הבונה היא
מאתה-פפיא) ואכן בעבודת הצדיקים ¹⁰ שהיינו שניגיהם ימד, הן העניין דאתה-פפיא שבמאח
אין ניתנת מקום להיפך הטוב, אבל ¹¹ וזה עניין דאתה-פפיא שבספירת העומר, שעלה-
מצד שני הרי היא עבודה הצדיקים ¹² ידיה ממשיכים האורות דיתחו בכלים
בגבלת הכלים. ¹³ פקלית הבונה העינה ד'תיקון' בזוקא.
היא שיזרו שניהם ימד ועובדת ¹⁴ על-פי-זה מוקן גודל העניין דאכילת מצה
של-יריה נעשה בלחו וביכלתו ¹⁵ היה באופן המכיל את שמי
המעלות גם ימד. הן העניין דאתה-פפיא שבמאח שיש בו את
מצאות אכילת מצה המשיכים הלאו מהכלים והגבולו ¹⁶ של כל אחד ואחד מישראל, גם בהמון עם
המעלה של יציאה מהכלים והגבולו ¹⁷ ואנשימים פשוטים, לעוזר ולהמשיך הгалוי היותר
ובכל מארך. והן העניין דאתה-פפיא שגמיש עלי-ידי האהבה רبه ¹⁸ (בכל מארך). והן העניין
דאתפפיא שבספירת העומר ¹⁹ מארך", הינו, גם אלה שלענעתה אינם
יש בו את המעלת של הפיכת הרע ²⁰ שיבכים שתהיה אצל התגלות האהבה רبه
טוב (בכל לבך). של-יריה ²¹ ד"בכל מארך", מבל-מקום יוכלו גם הם
משיכים האורה ד'תיקון' בזוקא ועל ידי ²² להמשיך את הгалוי מלמעלה שגמיש עלי-ידי
בכלים ד'תיקון' בזוקא ועל ידי ²³ האהבה רبه ד"בכל מארך", על-ידי קיום מצאות
זה השהובדה היא בשלוב שני ²⁴ אכילת מצה בנטמיות. ועל-דריך זה בספירת
הunnyינים יהוד, גם המשכה הנפעלה ²⁵ העומר, גם מזויה שקיומה בפועל ממש,
על ידי העבודה כוללת את שמי ²⁶ של-יריה ממשיכים את הгалוי מלמעלה שגמיש
המעלות, מעלה התהוו שהאורות ²⁷ על-ידי האהבה ד"בכל לבך", גם אלה שעדרין
מרובים ומעלה התיקון שהאורות ²⁸ לא הגיעו להתגלוות האהבה בלבד. ועוד זאת,
שתי המעלות, המשכת אורות דתוחו ²⁹ של-יריה קיום מצאות מעשיות מצה ובספירת
בכלים דתיקון. ³⁰ על-פי-זה מוקן גודל העניין ³¹ העומר, נתן כח ועוז לבא להתגלוות האהבה
דאכילת מצה בחג הפסח מידי ³² של-יריה נעשה ספירת העומר, והן האהבה ד"בכל מארך"
 שנה בשנה של-יריה נעשה ספירת העומר, והן האהבה ד"בכל מארך"
בכלו וביכלתו של כל אחד ³³ על-ידי מצאות אכילת מצה.